

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-02157/2017-ERU

Praha 17. května 2017

Č. j. 02157-9/2017-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-02157/2017-ERU a zahájeném Energetickým regulačním úřadem (dále jen „Úřad“) dne 21. února 2017 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, společností **AKKAMA s.r.o.**, se sídlem Jirkov - Březeneč, Nový Březeneč 77, PSČ 43111, IČO: 272 89 966 (dále také „účastník řízení“), ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2015 (dále jen „energetický zákon“) rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost **AKKAMA s.r.o.**, se sídlem Jirkov - Březeneč, Nový Březeneč 77, PSČ 43111, IČO: 272 89 966, se tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 24. listopadu 2015 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Chomutov, v ulici Šafaříkova, u nemovitosti č. p. 2446 zemní práce v souvislosti s realizací stavby „Chomutov, ul. Šafaříkova - oprava vodovodních a kanalizačních přípojek“, v důsledku kterých došlo k poškození nízkotlaké plynovodní přípojky ocel DN 40, a tím k porušení zákazu poškození plynárenského zařízení činností v ochranném pásmu či mimo ně, **dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona.**

II. Podle ust. § 91a odst. 4 energetického zákona se účastníkovi řízení, společnosti **AKKAMA s.r.o.**, se sídlem Jirkov - Březeneč, Nový Březeneč 77, PSČ 43111, IČO: 272 89 966, za spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 40 000 Kč** (slovy: čtyřicet tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 09317.

III. Podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, společnosti **AKKAMA s.r.o.**, se sídlem Jirkov - Březeneč, Nový Březeneč 77, PSČ 43111, IČO: 272 89 966, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto

rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 09317.

O d ů v o d n ě n í

I. Úvod

Dne 19. července 2016 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) v důsledku zjištění poškození nízkotlaké plynovodní přípojky ocel DN 40 (dále také „plynárenské zařízení“) kontrolu ve věci dodržování ust. § 68 odst. 3 energetického zákona účastníkem řízení, společností AKKAMA s.r.o., se sídlem Jirkov - Březanec, Nový Březanec 77, PSČ 43111, IČO: 272 89 966 (dále jen „účastník řízení“). Na základě kontrolního zjištění a získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 4. října 2016 protokol o kontrole č. ██████████, č. j. 07579-8/2016-ERU (dále jen „protokol o kontrole“). Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole neuplatnil účastník řízení žádné námítky.

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 07579/2016-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 16. února 2017, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny všechny okolnosti daného případu se zjištěním stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu, a proto vydal dne 21. února 2017 v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz, který byl účastníku řízení doručen dne 21. února 2017. Účastník řízení podal proti uvedenému příkazu v zákonem stanovené lhůtě odpor, jehož podáním byl příkaz zrušen a správní řízení dále pokračovalo.

II. Kontrolní zjištění

V rámci kontroly bylo zjištěno, že práce na stavbě „Chomutov, ul. Šafaříkova - oprava vodovodních a kanalizačních přípojek“ (dále jen „stavba“) prováděl právě účastník řízení v postavení zhotovitele této stavby, a to na základě smlouvy o dílo ze dne 26. listopadu 2014.

Dne 3. července 2015 vydal správce plynárenského zařízení ke stavbě vyjádření zn. ██████████ s vymezením podmínek pro provádění zemních prací v ochranném pásmu dotčených plynárenských zařízení. Před zahájením zemních prací bylo provedeno vytyčení plynárenského zařízení v terénu. Účastník řízení převzal staveniště dne 2. prosince 2014, o čemž byl téhož dne sepsán zápis o předání a převzetí staveniště. Vlastní existence plynárenského zařízení tak byla účastníkovi řízení před vlastním zahájením zemních prací prokazatelně známa.

Dne 24. listopadu 2015 došlo v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Chomutov, v ulici Šafaříkova, u nemovitosti č. p. 2446 při provádění zemních prací souvisejících s realizací stavby k poškození nízkotlaké plynovodní přípojky ocel DN 40 účastníkem řízení. Ze získaných podkladů vyplývá, že k poškození tohoto plynárenského zařízení došlo v důsledku pádu zeminy z kraje výkopu na odkryté plynárenské zařízení, respektive v důsledku nedostatečného zabezpečení plynárenského zařízení ve výkopu tak, aby v případě pádu cizího tělesa nedošlo k poškození plynárenského zařízení. Veškeré náklady spojené s opravou plynárenského zařízení byly uhrazeny.

Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 12 m³ plynu do ovzduší za dobu 5 minut a k přerušení dodávky plynu 1 konečnému zákazníkovi, jak vyplývá z protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení č. [REDAKCE] ze dne 24. listopadu 2015 a z protokolu o úniku plynu č. [REDAKCE] ze dne 24. listopadu 2015.

Proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole o kontrole nepodal účastník řízení žádné námítky.

III. Průběh správního řízení

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 07579/2016-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 16. února 2017, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny všechny okolnosti daného případu se zjištěním stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu, a proto dne 21. února 2017 vydal v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz, č. j. 02157-3/2017-ERU, kterým byla účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona uložena pokuta ve výši 50 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Příkaz byl účastníkovi řízení doručen dne 21. února 2017.

Dne 22. února 2017 byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení ze stejného dne, který byl dle svého obsahu posouzen jako odpor proti shora uvedenému příkazu. V podaném odporu účastník řízení uvádí, že pokuta udělená příkazem je příliš vysoká a neodpovídá důležitosti plynárenského zařízení, když byla poškozena nízkotlaká plynovodní přípojka a v uvedené výši je z důvodu klimatických podmínek pro účastníka řízení pokuta likvidační. Podáním odporu byl příkaz dle ust. § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a správní řízení dále pokračovalo.

Dne 15. března 2017 odeslal správní orgán účastníkovi řízení vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry, č. j. 02157-6/2017-ERU, ve kterém informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Zároveň bylo účastníkovi řízení sděleno, co je považováno za podklady rozhodnutí, a byla mu dána možnost doložit správnímu orgánu doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech, a to vše do 10 kalendářních dnů od doručení.

Účastník řízení využil svého práva a vyjádřil se přípisem ze dne 20. března 2017, doručeným Úřadu dne 21. března 2017, přičemž uvedl, že žádá o snížení pokuty, která je ve výši, uvedené ve zrušeném příkazu pro účastníka řízení likvidační, přičemž dokládá výsledovku za roky 2015 a 2016.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí spisu sp. zn. OSR-02157/2017-ERU ke dni vydání tohoto rozhodnutí, jsou pro vedení správního řízení a vydání tohoto rozhodnutí úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu.

IV. Popis skutkového stavu

V rámci kontroly bylo zjištěno, že práce na stavbě „Chomutov, ul. Šafaříkova - oprava vodovodních a kanalizačních přípojek“ (dále jen „stavba“) prováděl právě účastník řízení v postavení zhotovitele této stavby, a to na základě smlouvy o dílo ze dne 26. listopadu 2014.

Dne 3. července 2015 vydal správce plynárenského zařízení ke stavbě vyjádření zn. [REDAKCE] s vymezením podmínek pro provádění zemních prací v ochranném pásmu dotčených plynárenských zařízení. Před zahájením zemních prací bylo provedeno vytyčení plynárenského zařízení v terénu. Účastník řízení převzal staveniště dne 2. prosince 2014, o čemž byl téhož dne sepsán zápis o předání a převzetí staveniště. Vlastní existence plynárenského zařízení tak byla účastníkovi řízení před vlastním zahájením zemních prací prokazatelně známa.

Dne 24. listopadu 2015 došlo v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Chomutov, v ulici Šafaříkova, u nemovitosti č. p. 2446 při provádění zemních prací souvisejících s realizací stavby k poškození nízkotlaké plynovodní přípojky ocel DN 40 účastníkem řízení. Ze získaných podkladů vyplývá, že k poškození tohoto plynárenského zařízení došlo v důsledku pádu zeminy z kraje výkopu na odkryté plynárenské zařízení, respektive v důsledku nedostatečného zabezpečení plynárenského zařízení ve výkopu tak, aby v případě pádu cizího tělesa nedošlo k poškození plynárenského zařízení. Veškeré náklady spojené s opravou plynárenského zařízení byly uhrazeny.

Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 12 m³ plynu do ovzduší za dobu 5 minut a k přerušení dodávky plynu 1 konečnému zákazníkovi, jak vyplývá z protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení č. [REDAKCE] ze dne 24. listopadu 2015 a z protokolu o úniku plynu č. [REDAKCE] ze dne 24. listopadu 2015.

V. Právní hodnocení

Úřad v tomto případě posuzoval spáchaný správní delikt dle právní úpravy energetického zákona účinného v době spáchaní správního deliktu, tedy dle energetického zákona účinného do 31. prosince 2015. Listina základních práv a svobod čl. 40 odst. 6 stanoví, že: „Trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější“. Správní orgán uvádí, že jak energetický zákon účinný do 31. prosince 2015 (ust. § 91a odst. 1 písm. m), tak i úprava účinná v době vydání tohoto rozhodnutí (ust. § 91a odst. 1 písm. o) trestá v právě uvedených ustanoveních vždy za porušení ust. § 68. odst. 3 energetického zákona. Ohledně samotné skutkové podstaty správního deliktu, tedy porušení ust. § 68 odst. 3, Úřad uvádí následující. Energetický zákon účinný do 31. prosince 2015 zakazoval provádět v ochranném pásmu činnosti, které by mohly ohrozit plynárenská zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu, při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně nesmí dojít k poškození plynárenského zařízení. Energetický zákon účinný v době vydání tohoto rozhodnutí ve svém ust. § 68 odst. 3 uvádí navíc, že v ochranném pásmu i mimo ně je každý povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit plynárenskou soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Z uvedeného srovnání je zřejmé, že pozdější

právní úprava je pro pachatele předmětného správního deliktu přísnější, když zakazuje i již pouhé omezení bezpečnosti a spolehlivosti provozu plynárenských zařízení, naproti právní úpravě účinné do 31. prosince 2015, kde pro naplnění skutkové podstaty správního deliktu nepostačovalo pouhé omezení provozu, ale bylo nutné bezpečnost a spolehlivost provozu plynárenského zařízení ohrožit.

Správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8 až 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v ust. § 46 odst. 12 nebo 13 energetického zákona.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona v návaznosti na porušení zákazu poškození plynárenského zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně dle ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona. Toto ustanovení představuje kategorický zákaz určitého jednání v ochranném pásmu tak, aby nedošlo k poškození plynárenského zařízení, respektive zakazuje poškození plynárenského zařízení. Z uvedeného ustanovení vyplývá mimo jiné i povinnost osob provádějících práce v ochranném pásmu počínat si takovým způsobem, aby nemohlo dojít a nedošlo k poškození plynárenského zařízení.

V uvedeném případě je znakem skutkové podstaty správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona s užitím odkazu na ust. § 68 odst. 3 větu druhou energetického zákona poškození plynárenského zařízení a trestat tak lze pachatele, který se dopustil jednání (provádění činnosti v ochranném pásmu či mimo ně), vedoucího k poškození plynárenského zařízení, mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. pachatele, který svou činností plynárenské zařízení poškodil. V daném případě není pochyb o tom, že to byl právě účastník řízení, kdo prováděl dne 24. listopadu 2015 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Chomutov, v ulici Šafaříkova, u nemovitosti č. p. 2446 zemní práce v souvislosti s realizací stavby, v důsledku kterých došlo k poškození nízkotlaké plynovodní přípojky ocel DN 40. Tuto skutečnost účastník řízení ostatně ani nezpochybňuje.

Správní orgán se dále zabýval posuzováním otázky, zda účastník řízení věděl, že činnost prováděl v ochranném pásmu plynárenského zařízení, a jakým způsobem účastník řízení zemní práce v ochranném pásmu prováděl, zejména zda dodržel podmínky, stanovené správcem plynárenského zařízení, jejichž dodržením byl podmíněn souhlas se zemními pracemi, ve smyslu ust. § 68 odst. 4 písm. b) energetického zákona.

Z ust. § 68 odst. 2 energetického zákona vyplývá definice ochranného pásma, přičemž tímto se rozumí souvislý prostor v bezprostřední blízkosti plynárenského zařízení, který činí u nízkotlakých a středotlakých plynovodů a plynovodních přípojek, jimiž se rozvádí plyn v zastavěném území obce, 1 m na obě strany od půdorysu, u ostatních plynovodů a plynovodních přípojek 4 m na obě strany půdorysu a u technologických objektů 4 m od půdorysu. Tato skutečnost byla účastníkovi řízení známa z výše uvedeného vyjádření správce plynárenského zařízení.

V rámci správního řízení správní orgán zjistil, že vlastní existence plynárenského zařízení byla účastníkovi řízení známa, neboť disponoval vyjádřením správce plynárenského zařízení o existenci plynárenského zařízení k dotčenému území stavby a rovněž bylo

provedeno vytyčení plynárenského zařízení v terénu. Tyto skutečnosti proto vyhodnotil správní orgán jako polehčující okolnosti.

Ve shora uvedeném vyjádření správce plynárenského zařízení (bod 7) se uvádí: „*odkryté plynárenské zařízení bude v průběhu nebo při přerušení stavební činnosti řádně zabezpečeno proti jeho poškození.*“ Ze spisového materiálu vyplývá, že poškození plynárenského zařízení bylo způsobeno v důsledku sesuvu zeminy na plynárenské zařízení nacházející se ve výkopu. Z uvedeného je tedy zřejmé, že účastník řízení nedodržel podmínky stanovené správcem plynárenského zařízení, kterými správce plynárenského zařízení na základě ust. § 68 odst. 4 písm. b) energetického zákona podmínil souhlas s prováděním činnosti v ochranném pásmu plynárenského zařízení, když plynárenské zařízení ve výkopu řádně nezabezpečil v průběhu prováděných zemních prací. Vzhledem k tomu, že tedy účastník řízení uvedené podmínky, vydané na základě příslušného ustanovení energetického zákona nedodržel, je z této skutečnosti také zřejmé to, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránil, a tím je prokázáno, že účastník řízení nenaplnil liberační důvody dle ust. § 91d odst. 1 energetického zákona.

Správní orgán má tak na základě výše uvedeného za prokazané, že účastník řízení svým postupem porušil zákaz poškození plynárenského zařízení činností v ochranném pásmu či mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona a jeho jednáním byly naplněny formální znaky správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě účastník řízení svým jednáním poškodil plynárenské zařízení, přičemž došlo k úniku 12 m³ plynu do ovzduší za dobu 5 minut a k přerušení dodávky plynu 1 konečnému zákazníkovi. V jednání účastníka lze tudíž shledat společenskou nebezpečnost (škodlivost) spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy, který je zákonem vyjádřen prostřednictvím zákazu provádění činností v ochranném pásmu plynárenských zařízení či mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona. Správní orgán pro úplnost dodává, že pro naplnění skutkové podstaty předmětného správního deliktu stačí i již samotné ohrožení bezpečnosti a spolehlivosti provozu plynárenského zařízení, avšak v daném případě došlo přímo k jejímu porušení, jak je uvedeno výše. Jednání účastníka řízení tedy bezesporu naplnilo rovněž znaky materiální stránky předmětného správního deliktu.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona a správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty.

VI. Uložení pokuty

Za správní delikt dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91a odst. 4 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti správního deliktu včetně jeho následků, době trvání a okolnostem, za kterých byl spáchán.

Správní orgán povinen postupovat podle ust. § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlédnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán, jakož i k osobě účastníka řízení. Při hodnocení těchto okolností je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci.

V řízení bylo jednoznačně prokázáno, že účastník řízení před vlastním zahájením zemních prací požádal správce plynárenského zařízení o vydání stanoviska k existenci sítí, plynárenské zařízení bylo vytyčeno v terénu a dále, že bezprostředně po poškození plynárenského zařízení toto poškození nahlásil příslušnému správci a následně beze zbytku uhradil způsobenou škodu. K těmto skutečnostem proto správní orgán přihlédl jako k výrazně polehčujícím okolnostem.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům spáchaného správního deliktu, které jsou vázány na energetickou důležitost předmětného zařízení, a to k úniku plynu do ovzduší a přerušení dodávek plynu konečným zákazníkům. Účastníkovi řízení je vytykáno, že poškodil nízkotlakou plynovodní přípojku ocel DN 40, přičemž došlo k úniku 12 m³ plynu do ovzduší za dobu 5 minut a dále k přerušení dodávky plynu jednomu konečnému zákazníkovi. Tyto následky vypovídají o nižší důležitosti plynárenského zařízení, a proto k nim přihlédl správní orgán jako k polehčujícím okolnostem. Správní orgán opětovně zvážil i způsob poškození plynárenského zařízení, ke kterému nedošlo přímo kontaktem pracovního nástroje nebo zemního stroje, ale pádem zeminy na odkryté plynárenské zařízení ve výkopu, přičemž k této okolnosti přihlédl jako k polehčující, a proto přistoupil ke snížení uložené pokuty, jak je uvedena ve výroku tohoto rozhodnutí.

Účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu, a lze tedy konstatovat, že porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což hodnotí správní orgán jako výrazně polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Z podkladů, týkajících se majetkových poměrů účastníka řízení, které účastník řízení doložil v průběhu správního řízení, vyplývá, že za rok 2015 byl výsledkem hospodaření účastníka řízení zisk ve výši ██████████ Kč a za rok 2016 zisk ve výši ██████████ Kč. Úřad dále přihlédl k tomu, že účastník řízení dosáhl v roce 2015 výnosů ve výši ██████████ Kč a v roce 2016 výnosů ve výši ██████████ Kč. Vzhledem k majetkovým poměrům účastníka řízení proto v žádném případě nelze hovořit o tom, že by pokuta ve výši uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí mohla být pro účastníka řízení likvidační.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. při samé spodní hranici možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Správní orgán má za to, že uložená pokuta nemůže být v žádném případě považována za finanční ohrožení podnikání či existence účastníka řízení a nemá tedy pro něj likvidační charakter, a to i s ohledem na skutečnost, že taková výše pokuty nepředstavuje ani výši dvojnásobku průměrné měsíční mzdy v České republice.

Souběžně je výrokiem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Vlasta Chroustová, v. r.
oprávněná úřední osoba
odbor správních řízení